

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18C/308/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412228604
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4412228604.3

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou JUDr. Denisou Cvikovou v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, Olejkárska ul.č. 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, právne zastúpený JUDr. Vladimír Kán, advokát, Nám. M. Benku 9-C1, Bratislava proti žalovanému: R. T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XXX/X, XXX XX G., t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Mgr. Dášou Šuminovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Nové Zámky o zaplatenie 50,70 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 50,70 eur a náhradu trov konania vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 29,08 eur, a to k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, Nám. M. Benku 9-C1, Bratislava, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 17.12.2012 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť, zaplatiť mu sumu 50,70 eur , a to titulom cestovného vo výške 0,70 eur a úhrady vo výške 50,- eur na tom skutkovom základe, že žalovaný sa na výzvu revízora (zamestnanca žalobcu povereného vykonať kontrolu cestovných lístkov) dňa 20.10.2011 na linke MHD č. 210 v Bratislave nepreukázal platným cestovným lístkom ani iným platným cestovným dokladom. Súčasne si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil žalobca tým , že je akciovou spoločnosťou s majetkovou účasťou Hlavného mesta SR Bratislavy, ktorá vykonáva mestskú hromadnú dopravu podľa Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a v súlade s licenciami, pravidlami prevádzkovania dopravy na dráhe a so zmluvou o výkone vo verejnom záujme uzatvorenou s Hlavným mestom SR Bratislavou ako objednávateľom. Žalobcovi vznikol voči žalovanému, ktorý sa dňa 20.10.2011 na linke MHD č. 210 nepreukázal zamestnancovi žalobcu poverenému vykonaním kontroly cestovných lístkov platným cestovným dokladom, nárok v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave na cestovné vo výške 0,70 eur a úhradu vo výške 50,- eur. Žalovaný cestovné ani úhradu žalobcovi nezaplatil a nereagoval ani na písomný pokus o zmier - výzvu na zaplatenie zo dňa 16.12.2011, ktorou mu bola poskytnutá dodatočná lehota na uhradenie pohľadávky žalobcu.

Súd vydal vo veci dňa 28.08.2014 platobný rozkaz č.k. 4Ro/492/2012-7, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu s príslušenstvom. Uznesením zo dňa 19.06.2015 č.k. 4Ro/492/2012-16 bol platobný rozkaz, pretože sa nepodarilo doručiť ho žalovanému do vlastných rúk, zrušený.

Vzhľadom na to, že miesto pobytu žalovaného nie je súdu známe a toto sa nepodarilo zistiť ani vykonaným rozsiahlym šetrením, ustanovil súd uznesením zo dňa 21.08.2015 č.k. 18C/308/2015-19 žalovanému opatrovníčku, a to súdnu tajomníčku nadpísaného súdu. Opatrovníčka žalovaného sa k návrhu na začatie konania nevyjadrila.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie vecí samej nie je potrebné nariadovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie vecí vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd vo veci rozhodol podľa § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, pretože podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ide o drobný spor a rozsudok v súlade s § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil, potom čo oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súd. Právny zástupca žalobcu, ani opatrovníčka žalovaného sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä Prepravným poriadkom mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a Tarifou mestskej hromadnej dopravy v Bratislave (založené pod Spr. 254/2009), hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok a pripojeným cestovným lístkom, ako aj pokusom o zmier - výzva na zaplatenie a podacím hárkom a zistil, že na linke mestskej hromadnej dopravy (MHD) v Bratislave č. 210 bola dňa 20.10.2011 vykonávaná kontrola cestovných lístkov. Kontrolovaným dopravným prostriedkom MHD cestoval aj žalovaný, ktorý sa pri kontrole revízorovi nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom. Revízor o kontrole spísal hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok (ďalej len „hlásenie“) č.1143228. Za cestovanie bez cestovného lístka, resp. iného platného cestovného dokladu, bol odporcovi uložený postih vo výške 50,- eur. Cestovné predstavovalo 0,70 eur.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho prepravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 513/2009 Z.z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dráhami sú koľajové dráhy, trolejbusové dráhy a lanové dráhy.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach v znení neskorších predpisov dopravou na dráhe sa rozumie železničná doprava, mestská električková doprava a trolejbusová doprava (ďalej len „mestská doprava“), doprava na špeciálnych dráhach a doprava na lanových dráhach.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach v znení neskorších predpisov dopravcom na účely tohto zákona je dráhový podnik, ktorý vo verejnej osobnej doprave uzatvára s cestujúcim zmluvu o preprave osôb a v nákladnej doprave uzatvára s odosielateľom zmluvu o preprave nákladu (ďalej len „zmluva o preprave“).

Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach v znení neskorších predpisov cestujúci, ktorý sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z dráhového vozidla nepreukáže platným prepravným dokladom osobe oprávnenej kontrolovať prepravné doklady, je povinný na mieste zaplatiť prirážku k základnému cestovnému (ďalej len „prirážka“) a cestovné od nástupnej stanice alebo zastávky do cieľovej stanice alebo zastávky podľa tarify cestovného, alebo preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie údajov potrebných na vymáhanie prirážky a cestovného. Ak cestujúci neuhradí na mieste cestovné a prirážku, bude vylúčený z prepravy na najbližšej stanici alebo zastávke. Tým nezaniká nárok dopravcu na zaplatenie prirážky a cestovného do stanice alebo zastávky, na ktorej bol vylúčený z prepravy.

Podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach v znení neskorších predpisov prirážka je v železničnej doprave najviac stonásobok základného cestovného v prvom tarifnom pásme bez príplatkov a zliav; v mestskej doprave je to najviac stonásobok základného cestovného.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh bol podaný dôvodne. Je

nepochybné, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o preprave osôb, keď žalovaný použil dráhový dopravný prostriedok žalobcu. Zo zmluvy vznikol žalovanému záväzok uhradiť žalobcovi cestovné v sume 0,70 eur. Pri nástupe do dráhového dopravného prostriedku žalobcu bol žalovaný povinný podľa Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave mať cestovný lístok alebo iný platný cestovný doklad a týmto sa pri kontrole preukázať. Keďže pri kontrole cestovných lístkov v dráhovom vozidle sa žalovaný ako cestujúci, na výzvu revízora platným cestovným lístkom nepreukázal, vznikla mu povinnosť zaplatiť cestovné v sume 0,70 eur a sankčnú úhradu v sume 50,- eur na mieste alebo povinnosť poskytnúť identifikačné údaje na neskoršie vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v zmysle § 8 ods. 5 zákona o doprave na dráhach. Žalovaný sumu 50,70 eur, pozostávajúcu z cestovného vo výške 0,70 eur a sankčnej úhrady podľa tarify v sume 50,- eur, na mieste samom nezaplatil a revízorovi žalobcu poskytol svoje identifikačné údaje na neskoršie vymáhanie uvedenej sumy. Keďže žalovaný doposiaľ žalovanú sumu neuhradil, súd rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 50,70 eur.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 29,08 eur. Žalobcovi vznikli trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania, a keďže bol zastúpený advokátom, aj trovy právneho zastúpenia. Advokát si uplatnil trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 87,24 eur za tri úkony právnej služby spočívajúce v prevzatí zastúpenia, v pokuse o zmier- výzve na zaplatenie a v podaní písomného návrhu na začatie konania, s odmenou za každý úkon právnej služby vo výške 16,60 eur a režijným paušálom vo výške 7,63 eur a s 20% DPH. Za 3 úkony právnej služby by advokátovi podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov patrila odmena vo výške 49,80 eur (3 úkony po 16,60 eur), paušálna náhrada výdavkov vo výške 22,89 eur (3 x režijný paušál po 7,63 eur, § 16 ods. 3 vyhlášky), daň z pridanej hodnoty vo výške 14,54 eur (20% z odmeny a režijného paušálu, § 18 ods. 3 vyhlášky), t. j. trovy právneho zastúpenia vo výške spolu 87,24 eur. Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú účastníkom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania, t.j. výdavky, ktoré boli vynaložené v rámci konkrétneho súdneho konania. Za trovy konania sa považujú len tie výdavky, ktoré vznikli od momentu začatia konania do jeho skončenia, resp. ktoré vznikli aj pred začatím konania, ale ich vynaloženie bezprostredne súvisí s konaním. Za takýto úkon je možné považovať odmenu advokáta za prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie žalobného návrhu. Za trovy konania však nie je možné považovať výdavky, ktoré vznikli pred začatím konania, a to pri pokuse o mimosúdne vyriešenie sporu. Teda úkon advokáta spočívajúci v pokuse o zmier- výzve na zaplatenie nie je možné považovať za úkon realizovaný počas konania a odmenu za tento úkon právnej služby priznať žalobcovi titulom náhrady trov právneho zastúpenia. V drobnom spore má súd podľa § 150 ods. 2 O.s.p. možnosť znížiť alebo nepriznať náhradu trov konania, ak sú neprimerane vysoké k uplatňovanej pohľadávke. O drobný spor ide aj v tejto veci, pretože žalobca si v ňom uplatňuje pohľadávku vo výške 50,70 eur s príslušenstvom. Trovy konania, ktorých náhradu si žalobca uplatnil, súd považuje vzhľadom k výške pohľadávky za neprimerane vysoké, preto žalobcovi priznal iba náhradu súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby vo výške 29,08 eur (16,60 + 7,63 eur spolu s 20% DPH). Súdny poplatok bol žalobca povinný zaplatiť, preto mu jeho náhrada bola priznaná v plnej výške. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, vzhľadom na druh a právnu náročnosť vykonaných úkonov a hromadné podávanie obdobných návrhov zástupcom žalobcu, ako aj skutočnosť, že vo veci ide o drobný spor, dospel súd k záveru, že trovy právneho zastúpenia sú aj vzhľadom k uplatnenej pohľadávke žalobcu neprimerane vysoké a je odôvodnené zníženie náhrady trov právneho zastúpenia, pričom za primerané zníženie považoval súd ich zníženie tak, že priznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby spočívajúci v podaní návrhu na začatie konania na súd vo výške 29,08 eur (16,60 + režijný paušál 7,63 eur a 20% DPH).

V súlade §149 ods. 1 O.s.p. zaviazal súd žalovaného zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.